

Старий чоловік, який проходив неподалік, побачивши його, спитав, чи оплакує когось із родини. «Ні, немає тут нікого з моїх рідних, - відповів подорожній. - Але що діється у цьому селі? Що за жах тут діється? Яке страшне прокляття нависло над мешканцями, що вмирають самі діти?» Старенький усміхнувся і мовив: «Заспокойтесь, будь ласка. Немає жодного прокляття. Просто ми тут дотримуємося стародавнього звичаю.

Той, кому виповниться 15 років, отримує від батьків записничок, такий, як у мене висить на ший. За традицією кожний, хто переживає сильне і глибоке почуття, відкриває записничок і занотує, як довго воно тривало. Закохався... Як довго тривало це велике почуття? Тиждень? Два? Три з половиною? А далі емоції, пов'язані з першим поцілунком, - як довго тривали? Мить? Два дні? Тиждень? А шлюб? А вагітність і народження первістка? Омріяна подорож? А зустріч із братом, котрий повернувся з далеких країв? Як довго тривала радість від цих подій? Години? Дні? Так записуємо у зошит кожну хвилину щастя... кожну мить щастя.

Коли хтось помирає, за нашим звичаєм, відкриваємо його записник, підсумовуємо час, коли почувався справді щасливим, і цю суму пишемо на його могилі. Вважаємо, що лише це насправді прожитий час.

СВЯТИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ СОЛУНСЬКИЙ.

Святий великомученик Димитрій народився у сім'ї римського проконсула міста Солунь (нині Салоніки в Греції) у III столітті. На той час більшість мешканців міста були язичниками, але чимала християнська громада, заснована апостолом Павлом, існувала вже триста років. До таємних сповідників християнської віри належала і родина Димитрія.

Коли хлопець подорослішав, батьки показали йому чудові ікони Христа й Богородиці. Тоді Димитрій дізнався, що поганські боги - то омана, а насправді існує лише Всемогутній Бог. День у день юнак ревно молився й уважно слухав євангельські розповіді. Невдовзі батько Димитрія відійшов до Бога, а юнакові довелося заступити його місце.

За наказом імператора, молодий правитель мав виявити й ув'язнити солунських християн. Проте Димитрій цього не зробив, а відверто оголосив, що вірить у єдиного Істинного Бога, і почав навертати язичників. Дізнавшись про це, імператор Максиміліан розгнівався і наказав вкинути

Димитрія до в'язниці, а сам зажадав розваг. Володар дуже тішився, коли глadiator Лій кидав невинних християн на гострі списи, аж поки на двобій вийшов юнак Нестор. Перед поединком він попрохав у Димитрія благословення на бій, і почув провіщення своєї перемоги та смерті.

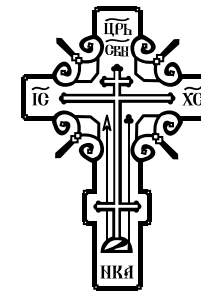
Мужній юнак не злякався смерті й став до бою. А слова Димитрія і справді виявилися пророчими. Втративши свого улюбленця, знівснїлий Максиміліан наказав стратити Нестора, а з ним і Димитрія, який допоміг йому своєю молитвою. Сталося це у 306 році.

Українська Православна
Парафія Святої Трійці в СІЕТАЛІ

Священик Ігор Бобак

БЮЛЕТЕНЬ

№17, Листопад 2011

Ukrainian Orthodox Parish
of Holy Trinity in Seattle

Reverend Ihor Bobak

BULLETIN

Issue 17, November 2011

1805 38th Ave Seattle, WA 98122 | www.htuocs.weebly.com * Священик Ігор Бобак | 908.655.6308

Голова п. Андрій Пилиповець | 206.941.3701 * Секретар п. Назар Паславський | 425.787.2838

Щиро вітаємо приятелів та гостей, які моляться сьогодні з нами, та сердечно запрошуємо на всі Богослуження у нашій Церкві. Це є Храм Божий для всіх, що входять до нього. Не залишаймо його не помолившись за себе самих, своїх ближніх, цю парафію та її священнослужителів.

КАЛЕНДАР

- 6 листопада** 11:00 Св. Літургія (Неділя 21-ша після П'ятдесятниці. Ікони Божої Матері "Всіх скорботних Радість" (1688). Мч. Арефи і з ним 4299 мчч. (523). Прпп. Арефи (бл. 1195), Сисоя (XII-XIII) і Феофила (XII-XIII), затворників Печерських, в Ближніх печерах. Блж. Єлезвоя, царя Ефіопського (бл. 553-555). Мц. Синклитикиї та двох дочок її (VI). Свт. Афанасія, патр. Царгородського (1311). Літ. - Гал., 215 зач., VI, 11-18. Лк., 83 зач., XVI, 19-3) Глас 4
- 13 листопада** 11:00 Св. Літургія (Неділя 22-га після П'ятдесятниці. Апп. від 70-ти: Стахія, Амплія, Урвана, Наркиса, Апелія та Аристовула (I). Мч. Єпимаха (бл. 250). Прпп. Спиридона і Никодима, просфорників Печерських, в Ближніх печерах (XII). Літ. - Еф., 220 зач., II, 4-10. Лк., 38 зач., VIII, 26-39 (Неділі 23-ї) Глас 5
- 20 листопада** 11:00 Св. Літургія (Неділя 23-тя після П'ятдесятниці. Мчч. у Мелитині: Іерона, Ісихія, Никандра, Афанасія, Маманта, Варахія, Калиника, Феогена, Никона, Лонгина, Феодора, Валерія, Ксанфія, Феодула, Калимаха, Євгенія, Феодоха, Острихія, Єпифанія, Максиміана, Дукиція, Клавдіана, Феофила, Гігантія, Дорофея, Феодота. Літ. - Еф., 221 зач., II, 14-22. Лк., 39 зач., VIII, 41-56 (Неділі 24-ї.) Глас 6
- 27 листопада** 11:00 Св. Літургія (Неділя 24-та після П'ятдесятниці. Апостола Филипа (I). Прп. Филипа Ірапського (1527). Правовірного царя Юстиніана (565) і цариці Феодори (548). Свт. Григорія Палами, архиеп. Фессалонікійського (бл. 1360). Літ. - Еф., 224 зач., IV, 1-6. Лк., 53 зач., X, 25-37 (Неділі 25-ї.) Заговини на Різдвяний (Пилипів) піст. Глас 7

СВЯТА: 8 листопада, Вівторок, Вмч. Димитрія Солунського (бл. 306) 21 листопада, Понеділок, Седмиця 24-та після П'ятдесятниці. Собор архистратига Михаїла та інших небесних сил безплотних. Архангелів: Гавриїла, Рафаїла, Уриїла, Селафїїла, Іегудиїла, Варахїїла та Іеремїїла.

ВІДКИНУТИ ІКОНИ - ЦЕ ЗРОБИТИ ПЕРШИЙ КРОК ДО ЗНИЩЕННЯ ПРИСУТНОСТІ БОЖЕСТВЕННОСТІ

Колись мені сказали, що не можна молитись перед іконами, бо це матерія, тобто творіння людських рук, а людина не може молитися до когось чи до чогось.

І коли завели у великий зал, де не було жодної ікони, але було багато людей то, почавши молитву, зауважив, що дивлюся на людей, які були на сцені. Пригадав, що не можна молитися до людей і я закрив очі. Але і тут в моїй уяві постали різні образи людей, речей, дивні ситуації. Була безвихідь: образи людей чи речей були завжди чи то на яву, чи то в уяві. Вернувся додому, почав думати і всі мої думки супроводжувалися уявою. Неможливо думати і не уявляти, говорити і не думати. Отже, це є наша природа. Ми духовне вкладаємо у матеріальне, щоб матеріальне допомагало осягнути духовне.

Прикро стає за тих духовних наставників, котрі забрали ікони, знищили почуття святості до приміщення, не навчили із пошаною ставитися до святих книг, виявляти свої почуття через поцілунок і дотик. Обмежили пізнання Бога і Його присутність, доказуючи уривками його ж Божественного Слова. Хто ти людино, що займаєшся мудруваннями і тлумаченням Божественного, що обмежуєш дію Божої сили і вводиш в блуд інших.

Схили свою голову перед кожною святою річчю і прослав Бога у Дусі і в правді, а не в зарозумілості правоти людської. Прислухайся до голосу Бога, котрий промовляє у душі твоїй: “Будь святий, бо Я Святий”. Освячайся сам/сама і все, що довкола тебе нехай освячується. Хай цілий світ освятиться во славу Бога нашого. І хай кожна матеріальна річ, буде нам на освячення і буде наповнена відчуттям присутності Бога, котрий все створив і всім управляє.

Незрозуміло мені, чому ці духовні наставники замість ікон залишили себе на сцені, заповнили собою час служіння. Чому у розмові ім’я їхнє викликає захоплення у їхніх послідовників? Книжки їхні прикрашенні фотографіями також їхніми. Цікаво чи вони також на ці зауваги найдуть цитати із Божого слова, тикаючи перед ніс пошарпаною книжкою, покресленою із судженням, що важливіше чи цікавіше? Цікаво чи вони також нищать свій одяг, чи фотографії своїх рідних і дорогих осіб?

Мабуть до паспорта і чи чекової книжки ставляться із більшою обережністю.

Простіть мені, друзі-протестанти, якщо цим сколихнув ваше серце і можливо посіяв цим неспокій... Переконаний, що ви і на це знайдете кілька цитат із Євангелії, щоб у черговий раз закинути Традиційним церквам, які прийняли і підтвердили ці Святі Тексти.

Слово символ – означає з герцької – “той, що поєднує”. Ікона є повна символів, вона поєднує віруючу людину із Богом. Колись люди були неписьменні, тому ікона, повна символів, була живою книжкою і несла у собі живе Боже передання. Якийсь чоловік, мабуть дуже розумний, у століттях писемності легко накинув думку, про знищення ікон. Йому повірили... Якщо люди знову підуть на таку провокацію, то у світі кібернетики черга за знищенням буде за друкованим Божим словом. І цьому теж повірять?...

СОБОР АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА ТА ІНШИХ НЕБЕСНИХ СИЛ БЕЗПЛОТНИХ

8 листопада (21 листопада за нов.стилем) Православна Церква кожен рік святкує св. Архистратига Михаїла, який охороняє Церкву і прославляє Бога, і всіх сил небесних, безтілесних, прославляючи велич Пресвятої Тройці. Архистратиг Михаїл є перший охоронець людей.

Цей день є головний із свят на честь св. Ангелів. Він присвячений св. Архистратигу Михаїлу, начальнику воїнства небесного. За стародавніми переказами, сатана, колись світліший од усіх духів небесних і тому названий Люцифером, впав у самолюбство, гордість і злобу і спокусив багато інших духів. Архангел Михаїл зібрав військо благочестивих Ангелів. Михаїл та його Ангели вчинили змієві війну. І змії воював та його ангели, та не втримались. І вже не знайшлось їм місця на небі. І спинений був змії великий, вуж стародавній, що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додолу, а з ним і його ангели були скинені (Апокал, 10, 7-9). Ангели прославляють Пресвяту Тройцю піснями “Свят, Свят, Свят, Господь Саваоф! Повне небо і земля слави Твоєї!”

На службі Божій співають: “Величаємо Тебе, святий архистратиже Михаїле, і всіх Вас, ангельські сили небесні, що повсякчас прославляєте Господа”.

Установлення церковного собору в честь небесного собору відноситься до стародавніх часів християнства. Вже в четвертому столітті на честь Архангела Михаїла були побудовані храми. В V ст. Анатолій - патріарх Константинопольський, в VIII ст. Іоанн Дамаскін, в IX ст. Георгій Неконидійський, Студит, Візантій, а також Арсеній Константинопольський, Кіпріан і Єфрем Карійський написали багато священних пісень на день собора в честь Архистратига Михаїла і всіх сил небесних, безтілесних.

ЗАПИСНИЧОК

Один подорожній затримався поблизу мальовничого села, що розкинулося між полів. Його зацікавив невеликий цвинтар, обнесений дерев’яним плотом. Було там багато дерев, птахів і чудових квітів. Подорожній поволі ходив між могилами зі світлими надгробками, що були розкидані попід деревами.

Почав читати написи. На першому було: «Ян Тарег, жив 8 років 2 тижні 3 дні». Така мала дитина тут похована... Чоловік прочитав на сусідній могилі: «Денис Каліб, жив 5 років 8 місяців 3 тижні». Ще одна дитина... Далі читав написи на інших могилах. Всі були подібні: прізвище, докладний вік упокоїної особи. Найдовше жила дитина, якій заledве виповнилося 11 років... Подорожній дуже засмутився. Присів і заплакав.

